

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

V měsíci říjnu jsme každoročně zváni do blízkosti Ježíšovy matky Marie. Možná někomu nejsou příliš sympatická její některá poněkud nasládlá a kýčovitá zobrazení nebo věty, které sice mají svou platnost, ale až příliš častým opakováním se mohly stát nezáživnými náboženskými frázemi.

Ale Maria je především ženou velké víry. Víry, která roste a zraje v jejím srdci otevřeném pro Boha i pro lidi. S touto vírou je Maria ochotná jít do velkého rizika při přijetí andělova zvěstování, s touto vírou prožívá situace, které jsou bolestné a kterým nerozumí, s touto vírou nakonec stojí plná bolesti pod křížem svého Syna, tedy ve chvíli, kdy by měla tolik důvodů odvrhnout Boha jako krutého a bezcitného, který je lhostejný k lidskému utrpení a ve světě nechává vítězit zlo.

Ano, přestože Marii zvláštním způsobem Bůh vyvolil, nestala se jakýmsi zbožným automatem, i ona si musela své rozhodnutí pro Boha vždy znovu vybojovávat. Pevně věřím, že nás provází na naší cestě víry, aby i v nás byly všechny pochybnosti a otázky vždy nově ozařovány silou Kristova vzkříšení! Modlitba růžence, ve které s Marií rozjímáme o tajemstvích jejího Syna, je jednou z cest, na kterých i my můžeme prohlubovat svou víru a svůj vztah k Bohu.

Měsíc říjen je také naléhavým připomenutím, že víru nemáme jen jako jakési soukromé duchovní nádobíčko, ale že jsme samotným Kristem posláni, abychom o ní svědčili. Papež František opakovaně zdůrazňuje, že víra křesťanů musí mít misijní rozměr. Ano, nejde jen o to, abychom se o misijní neděli (letos 20. října) modlili za misijní oblasti a přispěli do sbírky na misie, ale abychom v sobě oživovali misijního ducha. Vždyť pokud jsme se setkali s Bohem, musí v nás být touha, aby jeho lásku poznalo co nejvíc lidí! Slovy papeže: Misijní poslání je vášeň pro Ježíše a současně i vášeň pro jeho lid.

Jan Pacner, farář

To všechno

*To všechno
co v těchto hodinách se děje
najdeme pramen u svatých
Cyrila a Metoděje.*

*Těžký kříž svatého Václava
bohatství Čechům dnes rozdává.*

*A Vojtěchova touha
po duchovním obratu
nese svou oběť
při každém návratu.*

*Nad všemi bolestmi České země
klene se duha v ruce jemné,
ta ruka patří Anežce České
k ní díky za národ rádi neste.*

Marie Veselá

Říjnové pobožnosti

V měsíci říjnu, jako každý rok, se budeme po večerní mši svaté od pondělka do čtvrtka modlit posvátný růženec, a to v pondělí radostná tajemství, v úterý bolestná, ve středu růženec slavný a ve čtvrtek růženec světla. Pokud plánujete zůstat a modlit se v kostele, budu rád, když se přijdete modlit k oltáři do mikrofonu a nenecháte mě v tom samotného... ☺ !

Modlitba bolestného růžence **Za jednotu a pokoj** se společně modlí milion dětí a to konkrétně v den **18.10. v 9.00** (www.milon-deti.net). Můžete se také připojit.

Jáhen Josef

Misijní koláč

Milí farníci, v **neděli 20. 10. 2019** se v našem kostele sv. Jakuba uskuteční mnoholetá akce „Misijní koláč“. Pro naši farnost to bude po mnoha letech opět šance na misie přispět. Proto budeme rádi, když se našeho záměru zúčastníte a společně podpoříme chudé země.

Stánek bude stát u nástěnek v průčelí kostela od 8 hod. zhruba do 12 hod. Srdečně vás zveme na sladké potěšení.

Zároveň vybízíme ty z vás, kteří byste se chtěli zapojit příspěvím nějaké upečené dobroty – každá pomoc je vítána!!!

Díky za vás Jana Husková

Úmysly apoštolátu modlitby na měsíc říjen 2019

Evangelizační úmysl: Misijní jaro církve – aby inspirace Ducha Svatého vedla církve k novému rozkvětu misii.

Národní úmysl: Ať svatost kněží a tichost a obětavost všech Bohu zasvěcených svědčí světu o tom, že Bůh stačí pro naplnění života.

V neděli 1. 9. 2019 při mši svaté předal Mons. Václav Slouk naši farnost sv. Jakuba nově ustanovenému panu faráři P. Janu Pacnerovi. Při slavnostní bohoslužbě otec Václav postupně předal všechna posvátná a liturgická místa v kostele a na závěr této krásné liturgie i všechny farníky a společenství novému pastýři. Při liturgii jsme se rozloučili a poděkovali za dlouholetou službu a obětavost odcházejícímu otci, příteli a duchovnímu správci. Děkujeme mu za jeho trpělivost s námi farníky – s našimi rozdílnostmi osobností, povah, věku i problémů a těžkostí – vždy jsme se setkali s jeho porozuměním, nasloucháním, ochotou a snahou každému pomoci. Děti si oblíbily jeho přípravy na první sv. přijímání a těšily se na společná setkání. Jistě máme všichni mnoho vlastních krásných vzpomínek, za které moc děkujeme! Zvláště ti, kteří otce Václava znali již z doby, kdy byl u nás ve farnosti kaplanem.

Radostnou atmosféru předání podpořilo i to, že se v kostele sešla téměř celá farnost a bylo vidět, že není nikomu lhostejný odchod ani příchod obou služebníků Božích. Farnost celou liturgii podpořila společnou modlitbou a zpěvem. Na zá-

Předání farnosti

věr mše svaté páter Jan osobně pozdravil každého, kdo vycházel z kostela ven. Bylo to pěkné a milé první setkání a seznámení. Nyní se náš nový pan farář již zabydluje a rychle seznamuje s námi i s fungováním farnosti. Většinu už zná jménem a každého rád vidí.

Oběma kněžím vyprošujeme Boží požehnání, ochranu Panny Marie

v jejich nelehké službě.

Otci Václavovi přejeme oddech a zasloužený odpočinek, otci Janovi přejeme sílu, odvalu, vytrvalost, aby mu jeho krásný úsměv dlouho vydržel! Ducha Svatého nám všem, ať umíme rozlišovat, kdy naše služebníky přetěžujeme nebo kdy potřebují pomoci nebo oddech.

Modlíme se za vás otcové Václave a Jene a nosíme vás v našem srdci.

H. Horáková, foto Helena Horáková

Náš farník Jan Holomek

Většina farníků vůbec neví, kdo pan Jan Holomek je. Denně nenápadně slouží u oltáře, žije téměř poustevnickým životem, trpělivě přepisuje texty, opravuje různé elektrické spotřebiče, v kostele se ráno se skupinou farníků modlí růženec a dlouhá léta – **jako jediný z farníků** – pracuje na Farním zpravodaji.

Ráda bych vám ho představila.

Pan inženýr Jan Holomek se narodil v r. 1940 v Křenovicích, jako jeden ze čtyř synů otce Josefa Holomka a tam se také celý život vrací.

Jeho bratr Stanislav nar. 1947, když vycházel ze školy, tak nedostal doporučení na stavební průmyslovku, protože chodil do kostela. Učil se zedníkem, ve 2. ročníku přestoupil na Stavební průmyslovku. Po skončení studoval na vysoké škole stavební, kterou ukončil s vyznamenáním (červený diplom).

Bratr Stanislav se zúčastnil několika Svatojakubských poutí. V dal-

ším mu zabránila těžká nemoc. Zemřel 8. prosince 2018.

Jan Holomek neměl lehký život; zemřela mu manželka a syn. Naštěstí mu ještě jeden zůstal, a ten má nyní rodinu, kam dědeček Jan chodíva poctivě hlídat a pomáhat, když je potřeba.

Nemám v úmyslu popisovat jeho život, ale utkvěla mě v paměti jedna příhoda z jeho vojenského mládí, která stojí za povšimnutí zvláště teď, když prožíváme výročí 30 let svobody v naší zemi zdevastované komunismem!

Pro úplnost a přesnost popisu události se zeptám přímo pana Holomka samotného:

■ **Honzo, ve kterém roce jsi byl na vojně a kde?**

V říjnu 1959 jsem narukoval na vojnu ke spojovacímu útvaru do Beřouna. V roce 1960 jsem jako voják cvičil na Spartakiádě v Praze. Cvičilo nás 16.000 vojáků. Ubytování jsme byli na Výpichu ve stanech. Jako vojáci jsme nacvičovali vždy

ráno – hned jak se rozednělo. Muse-li jsme proto vstávat o půlnoci a pěšky jsme chodili na Strahov. Cesta trvala asi 1 hodinu. Abychom nerušili noční klid tak jsme nesměli chodit ve vojenských puřlilitrech, ale jen v teniskách, z čehož nám vždy páčila chodidla. Ten rok v červenci byla taková zima, že nám každému dali ještě jednu deku. Po skončení Spartakiády jsem byl převelen do Příbrami.

Asi s pěti kamarády jsme se domluvili, a jak jsme dostali vycházku, tak jsme se šli podívat na Svatou Horu. Zastavili jsme venku u sochy sv. Floriána. Přišel k nám jeden důstojník s malým synkem a ten se ho zeptal: „Tati, kdo to je?“ Ten se na nás podíval a odpověděl mu: „Sou-druh svatý Florián!“

S bratrem Stanislavem jsme asi před třemi roky byli v Příbrami a marně jsme hledali tuto sochu, až jedna pamětnice nám řekla, že byla přemístěna k hasičům.

Zapsala Helena Múčková

To nevymyslíš, to nenaplánuješ

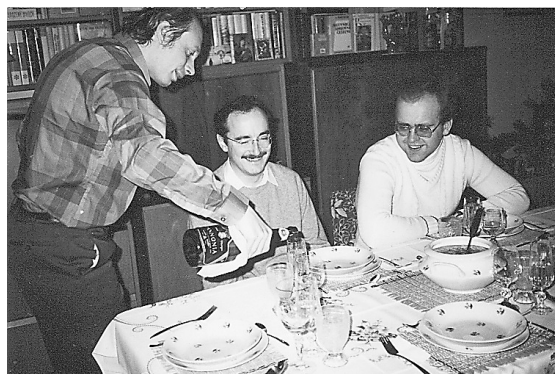
Rád bych se podělil o jednu milou vzpomínku. Má tři dějství.

První dějství proběhlo ještě v době hluboké totality; odhaduji, že to mohlo být v roce 1986. Jednou po mši svatě u sv. Jakuba ke mně přišel sympatický mladý muž (v té době jsem byl mladý i já). Narodil se v Brně, ale když mu byly 2 roky, jeho rodiče s ním emigrovali do Kanady. Tam se stal knězem, jezuitou a profesorem na univerzitě. Jeho oborem byla sociální nauka (vůbec jsem tehdy netušil, čím se zabývá). Právě měl sabatický rok (také jsem nevěděl, co to je; vysvětlil mi, že u nich bývá zvykem, že po skončení náročnějšího funkčního období na univerzitě dostávají rok volna, který mají věnovat odpočinku, dalšímu vzdělávání a přípravě na nové úkoly). On část svého sabatického roku věnoval poznávání krajiny svých předků. Mimo jiné jsem ho vedl k porodnici na (dnes) Obilním trhu, protože tam se narodil a tam byl také pokřtěn. Několikrát se zúčastnil bohoslužeb v kostele sv. Jakuba. Vzpomínám si, bylo to v době, kdy se ještě kázalo z kazatelny, že jednou seděl přímo před kazatelnou. Po mši svatě za mnou přišel a říkal, že mi chtěl po kázání zatleskat, ale při pohledu na sousedy v lavici k tomu nenašel odvahu. Prý by je možná pohoršil. Navštěvoval různé osobnosti. Měl jakési doporučení ze své univerzity, ve kterém byla zmínka o tom, že se věnuje mírové práci; to mu umožňovalo navštěvovat osobnosti dobře přijímané tehdejší režimem. Navštěvoval také disidenty a osobnosti podzemní církve. A dobře rozlišoval: někdy mě pozval, abych šel s ním, jindy mě nezval, protože by mně to uškodilo. V této době jsme se několikrát setkali. Mimo jiné jsme mluvili nejen o přítomnosti, ale i o budoucnosti církve v ČSSR. Přiznávám se: přes můj obvyklý opti-

mismus jsem mu říkal, že pád komunistů by pro mě byl zázrak. A obnovení jezuitů bych považoval za veliký zázrak... Byla to pro mě příjemná a poučná setkání.

Druhé dějství se uskutečnilo v době, kdy jsem byl sekretářem České biskupské konference v Praze. To bylo asi v roce 1993. Kanadský jezuita mě opět navštívil a v jedné kavárně jsme spolu vypili kávu. A opět jsme povídali. On už v té době nebyl v Kanadě. V roce 1989 bylo v San Salvadoru zavražděno všech 6 členů jezuitské komunity, která působila při zdejší univerzitě. Generální představený jezuitského řádu vyslal tohoto kanadského jezuitu jako svého delegáta na jejich pohřeb. Následně se stal jedním z jezuitů, kteří přišli do Salvadoru místo zavražděných spolubratří. V Salvadoru působil do roku 1992, kdy jej generální představený řádu povolal do Říma.

Třetí dějství probíhá v současné době. 1. 9. 2019 papež František oznámil jmenování nových kardinálů. Mezi nimi zaznělo i jméno Michael Czerny. To je ten kanadský jezuita, který se narodil 18. 7. 1946 a byl pokřtěn v porodnici na Obil-

Budoucí kardinál je uprostřed (ze soukromého archivu)

ním trhu ve farnosti u kostela sv. Jakuba v Brně. Biskupské svěcení přijme 4. 10. 2019, do sboru kardinálů jej papež František uvede 5. 10. 2019.

Vaše Eminence, milý otče Michaeli, ať Ti Bůh žehná ve Tvém novém poslání!

Otec Václav Slouk

Psáno na základě osobních vzpomínek. Data jsem si upřesnil podle

https://cs.wikipedia.org/wiki/Michael_Czerny

https://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Czerny

<http://www.jesuit.cz/clanek.php?id=471>

Jedna taková náhodička „banální domácí“

Byla jsem už týden v půlce province doma sama ročním Jindříškem a dvouapůlletým Františkem, manžel Martin byl na konferenci v USA. Jednou večer jsem uklidila stůl po večeři, umyla nádoby a nedalo mi to, ale setřela jsem ještě celou kuchyň a chodbu (stejně jsem to chtěla už dva dny udělat), seběhla zaprat pokakané prádlo dolů do vany v prádelně a dala vařit celou konvici vody na čaj a karo „napotom“, až kluci

budou spát. Měla jsem až výčitky svědomí, že jsem nešla kluky vykoupat hned, zaspívat jim a uspat je, a nechat si tyhle práce až na dobu kdy budou spát, protože už byli hodně unavení. Ale díky Tobě, Pane! Když jsem po usnutí klučíků sešla dolů zpátky do kuchyně, tak netekla voda. Dole v ulici došlo k havárii a tekla zase až druhý den odpoledne. Bůh se opravdu o nás stará i v maličkostech.

L. Chadimová

Pozvání

Milí farníci!

Je podzim a opět se rozbíhá náš farní hudební život...

Chci vás pozvat do našeho Chrámového sboru, který má pravidelné zkoušky vždy v úterý v 17 h ve farním sále. Nacvičujeme pěknou duchovní chrámovou hudbu. Současně to je mše od J. Haydna a na Vánoce všem známou Rybovu mši „Hej mistře“ a jiné pastorely! Kdo zpívá, dvakrát se modlí!!!

Regenschori Ondra

Další pozvání platí pro mládež a děti, kdy Jakubák a rozšířený Jakubáček zve nové členy do svého středu!

Naše scholy a scholičky, soubor a sborečky se scházejí a nacvičují vždy v pátek od 16.30, kdy začínají nejmenší a postupně větší – ještě větší a největší děti a mládež naší farnosti, kteří přidávají svoje hlasy a hudební dovednosti k oslavě Pána pravidelně každý týden!

Maruška a Ondra

Příprava k biřmování

Kurz přípravy k přijetí svátosti biřmování ve farnosti svatého Jakuba bude zahájen v pondělí 7. října 2019 v 18 hodin na faře v učebně v 1. patře.

Předpokládám se, že absolventi kurzu přijmou svátost biřmování o slavnosti Seslání Ducha Svatého 31. května 2020 v katedrále svatých Petra a Pavla v Brně.

Kurz vede Mgr. Pavel Hruban ve spolupráci s kněžími farnosti.

Z kalendáře: říjen 2019

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Ne 6. 10.		27. neděle v mezidobí	
Po 7. 10.		Památka P. Marie Růžencové	
Pá 11. 10.	13.00	Svatební bohoslužba	
Pá 11. 10.	19.45	Úklid kostela - Neokatechumenát.....	kostel
Ne 13. 10.		28. neděle v mezidobí, misijní neděle	
Út 15. 10.		Památka sv. Terezie od Ježíše, panny	
Čt 17. 10.		Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka	
Pá 18. 10.		Svátek sv. Lukáše, evangelisty	
Pá 18. 10.	19.45	Úklid kostela - Slovenská mládež.....	kostel
So 19. 10.	11.00	Svatební bohoslužba	
Ne 20. 10.		29. neděle v mezidobí	
Ne 20. 10.	8-12	Misijní koláč	předsíň kostela
Pá 25. 10.	19.45	Úklid kostela - Jakubská mládež.....	kostel
Ne 27. 10.		30. neděle v mezidobí	
Ne 27. 10.	20.00	Redakční rada Farního zpravodaje	fara
Po 28. 10.		Svátek Šimona a Judy, apoštolů	
Čt 31. 10.	19.45	Rodiče.....	kostel
Pá 1. 11.		Slavnost Všech svatých	
Pá 1. 11.	17.30	Slavnostní mše sv. s nunciem Charlesem Balvem	katedrála
Pá 1. 11.	20-22	Nikodémova noc.....	kostel
So 2. 11.		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
Ne 3. 11.		31. neděle v mezidobí	

Špetka humoru od jáhna Josefa:

Cestující pozorují z paluby parníku ostrůvek, po jehož pláži pobíhá křičící a zoufale mávajícím vousatý muž.

„Kdo to je?“ ptají se kapitána.

„Nemám tušení, ale každý rok, když tady proplouváme, takhle vyvádí.“

* * *

„Josefe, chci si s tebou vážně pohovořit,“ říká manželka.

„Tak začni, já se za chvíli vrátím.“

* * *

„Co je to podvod, Nováku?“ ptá se profesor. „Prosím, podvod je například, když mě vyvoláte.“ „Jak to?“ „Tady v učebnici to stojí černé na

bílém: Podvodu se dopouští, kdo využije nevědomosti druhého, aby ho poškodil.“

* * *

„To tě ve škole nenaučili pozdravit „Dobrý večer“?“ „Ne, paní. My chodíme do školy ráno.“

* * *

Žena vyčítá manželovi: „Takovou dobu jsi se mnou nikde nebyl. Nezapomej ani do kina nebo na večeri, o divadle ani nemluví.“

„Já nevím, na co si stěžuješ,“ diví se muž. „A kdo s tebou jel loni na pohoř, když sis zlomila nohu?“

Úklid v kostele sv. Jakuba

je vždy v pátek a první čtvrtek v měsíci po mši svaté 19.45.

Na žádost našich farníků, kteří by rádi vypomohli s úklidem, uvádíme rozdělení úklidových služeb, vždy na příslušný měsíc:

Úklid v kostele v měsíci říjnu:

11. 10.
NEOKATECHUMENÁT

18. 10.
SLOVENSKÁ MLÁDEŽ

25. 10.
JAKUBSKÁ MLÁDEŽ

ČTVRTEK 31. 10.
RODIČE

Knihkupectví Cesta zve:

17. října 2019 v 17:30 hod. – **Jakub a Monika Vejmelkovi** – představení a autogramiáda knih *Modlím se za svou milou/ svého milého.*

24. října 2019 v 16:30 hod. – **Pomocný brněnský biskup Pavel Konzbul** – požehnání knihkupectví Cesta a představení knihy *Jak sníst slona* aneb *Málo zbožná kázání.*

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty vkládat do schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba.

Schránka je označena: FARNÍ ZPRAVODAJ náměty – příspěvky. Děkujeme Vám za spolupráci.